

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 3 octombrie 2012 — Jan Sneller/DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

(Cauza C-442/12)

(2013/C 9/49)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Recurent: Jan Sneller

Intimată: DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringmaatschappij NV

Întrebările preliminare

1. Articolul 4 alineatul (1) din Directiva 87/344/CEE ⁽¹⁾ permite ca un asigurător de protecție juridică care stabilește în contractele sale de asigurare că asistența juridică în procedurile judiciare sau administrative va fi acordată în principiu de angajații asigurătorului, să stipuleze și faptul că costurile aferente asistenței juridice prestate de un avocat sau de un reprezentant legal ales în mod liber de către persoana asigurată sunt acoperite doar în cazul în care asigurătorul consideră că tratarea cauzei trebuie delegată unui reprezentant legal extern?
2. Pentru a răspunde la prima întrebare, prezintă relevanță aspectul dacă pentru respectiva procedură judiciară sau administrativă este sau nu este obligatorie acordarea asistenței juridice?

⁽¹⁾ Directiva 87/344/CEE a Consiliului din 22 iunie 1987 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind asigurarea de protecție juridică (JO L 185, p. 77, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 186).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Hamburg (Germania) la 11 octombrie 2012 — Werner Krieger/ERGO Lebensversicherung AG

(Cauza C-459/12)

(2013/C 9/50)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Hamburg

Părțile din procedura principală

Reclamant: Werner Krieger

Pârâtă: ERGO Lebensversicherung AG

Întrebarea preliminară

Articolul 15 alineatul (1) prima teză din A doua Directivă 90/619/CEE a Consiliului din 8 noiembrie 1990 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind asigurarea directă de viață, de stabilire a dispozițiilor destinate să faciliteze exercitarea eficientă a libertății de a presta servicii și de modificare a Directivei 79/267/CEE (A doua directivă privind asigurarea de viață) ⁽¹⁾ trebuie interpretat, luând în considerare articolul 31 alineatul (1) din Directiva 92/96/CEE a Consiliului din 10 noiembrie 1992 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind asigurarea directă de viață și de modificare a Directivelor 79/267/CEE și 90/619/CEE (A treia directivă privind asigurarea de viață) ⁽²⁾, în sensul că se opune unei reglementări — precum articolul 5a alineatul (2) a patra teză din VVG (Legea privind contractele de asigurare), astfel cum a fost modificată prin A treia lege din 21 iulie 1994 privind transpunerea directivelor adoptate de Consiliul Comunităților Europene în materie de asigurări [A treia lege de transpunere/CEE a VAG (Legea privind supravegherea asigurărilor)] — conform căreia dreptul de retragere sau de retractare se stinge în termen de cel mult un an de la plata celei dintâi prime de asigurare, chiar și în cazul în care titularul nu a fost informat cu privire la dreptul de retragere sau de retractare?

⁽¹⁾ JO L 330, p. 50.

⁽²⁾ JO L 360, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Gerechtshof te 's Hertogenbosch (Țările de Jos) la 15 octombrie 2012 — Granton Advertising BV/Inspecteur van de Belastingdienst Haaglanden/kantoor Den Haag

(Cauza C-461/12)

(2013/C 9/51)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Gerechtshof te 's-Hertogenbosch

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Granton Advertising BV

Pârât: Inspecteur van de Belastingdienst Haaglanden/kantoor Den Haag

Întrebările preliminare

1. Expresia «alte valori mobiliare» prevăzută la articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul [5] din A șasea directivă 77/388/CEE ⁽¹⁾ [începând cu 1 ianuarie 2007, articolul 135 alineatul (1) litera (f) din A opta directivă 2006/112/CE ⁽²⁾, cu modificările ulterioare] trebuie interpretată în sensul că aceasta include un card Granton ce reprezintă un card transmisibil utilizat pentru plata (parțială) a bunurilor și a serviciilor, iar în cazul unui răspuns afirmativ, emiterea și vânzarea unui astfel de card sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată?
2. În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, expresia «alte instrumente negociabile» prevăzută la articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 3 din A șasea directivă 77/388/CEE [începând cu 1 ianuarie 2007, articolul 135 alineatul (1) litera (d) din A opta directivă 2006/112/CE, cu modificările ulterioare] trebuie interpretată în sensul că aceasta include un card Granton ce reprezintă un card transmisibil utilizat pentru plata (parțială) a bunurilor și a serviciilor, iar în cazul unui răspuns afirmativ, emiterea și vânzarea unui astfel de card sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată?
3. În cazul în care un card Granton reprezintă o «altă valoare mobilă» sau un „alt instrument negociabil” în sensul stabilit mai sus, împrejurarea că, la utilizarea acestui card, perceperea taxei pe valoarea adăugată aferente prețului (sau unei părți proporționale din acesta) plătit pentru card este practic iluzorie, prezintă relevanță pentru problema dacă emiterea sau vânzarea acestora sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată?

⁽¹⁾ A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Østre Landsret (Danemarca) la 17 octombrie 2012 — ATP Pension Service A/S/Skatteministeriet

(Cauza C-464/12)

(2013/C 9/52)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Østre Landsret

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Pension Service A/S

Pârât: Skatteministeriet

Întrebările preliminare

1. Articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 6 din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că expresia „fonduri comune de plasament, așa cum sunt definite de statele membre” include fonduri de pensii precum cele menționate în procedura principală și care au următoarele caracteristici, în cazul în care statul membru admite că instituțiile prezentate în secțiunea 2 din prezenta cerere de decizie preliminară sunt fonduri comune de plasament:
 - (a) profitul care revine angajatului (clientul sistemului de pensii) depinde de randamentul realizat din plasamentele fondului de pensii,
 - (b) angajatorul nu este obligat să efectueze plăți suplimentare pentru a asigura un anumit profit clientului sistemului de pensii,
 - (c) fondul de pensii investește în mod colectiv fondurile acumulate prin aplicarea principiului repartizării riscurilor,
 - (d) volumul plăților realizate în fondul de pensii se bazează pe contracte colective încheiate între organizațiile de pe piața muncii care reprezintă angajați și angajatori individuali, iar nu pe decizia personală a unui anumit angajat,
 - (e) angajatul individual poate lua decizia personală să plătească contribuții suplimentare la fondul de pensii,
 - (f) lucrătorii care desfășoară activități independente, angajatorii și directorii pot decide să plătească contribuții de pensie la fondul de pensii,
 - (g) o parte prestabilită din economiile pentru pensie stabilită în mod colectiv pentru angajați se utilizează pentru achiziționarea unei rente viagere,
 - (h) clienții sistemului de pensii suportă costurile aferente fondului de pensii,
 - (i) plățile către fondul de pensii sunt deductibile din baza impozabilă a impozitului național pe venit în anumite limite cantitative,
 - (j) plățile către un plan de pensii personale, inclusiv către un fond de pensii înființat în cadrul unei instituții financiare, pe baza căruia contribuțiile pot fi investite într-un fond comun de plasament sunt deductibile din baza impozabilă a impozitului național pe venit în aceeași măsură ca și cele menționate la litera (i),